

STATSVETENSKAPLIGA INSTITUTIONEN

”IBLAND HANDLAR DET INTE ENS OM POLISEN”

En kvalitativ studie om hur unga i Bergsjön
uppfattar polisen

Tamara Nestic

Ord: 11 691

Uppsats/Examensarbete:	15 hp
Program och/eller kurs:	Statsvetarprogrammet
Nivå:	Grundnivå
Termin/år:	VT 2019
Handledare:	Peter Esaiasson

Abstract

Detta arbete ämnar kartlägga resonemangen bakom uppfattningarna om polisen hos unga i Bergsjön. Tolv respondentintervjuer har utförts utifrån fyra konstruerade urvalgrupper i ett försök att nå maximal variation genom livsstil. Uppfattningarna som framkom kodades som ”kritiska” och ”mindre kritiska”. Den kritiska uppfattningen bygger en orubblig polisfientlig attityd, medan den mindre kritiska attityden karaktäriseras av en åsikt att polisen samtidigt är både bra och dålig. Kategorin ”mindre kritisk” delas ytterligare in i två där den ena har ett lägre förtroende medan den andra uttrycker ett högre förtroende. Forskningsfrågan löd *”Hur resonerar och uppfattar unga i Bergsjön polisen?”* och slutsatserna pekar på att samtliga respondenter är kritiska till polisen grundat på resonemanget att polisen behandlar unga i Bergsjön sämre, men även att resonemangen bygger på en negativ erfarenhet med polisen, stigmatisering och att polisen ses som en negativ symbol i förorten. Även den mindre kritiske med högre förtroende uppvisar negativa attityder till polisen vilket inte är någonting man sett förut.

Keywords: uppfattning, förorten, Bergsjön, unga, polis, resonemang

Innehållsförteckning

1. INLEDNING	4
2. SYFTE OCH FRÅGESTÄLLNING	4
3. TEORETISKT RAMVERK	5
3.1 ATTITYDER OCH UPPFATTNINGAR	5
3.2 FÖRORTEN OCH TERRITORIellt STIGMA	7
3.3 PROCEDUR OCH EFFEKTIVITET	9
3.4 MEDTAG TILL ANALYS	10
4. METOD	11
4.1 UTFORMNING	11
4.2 URVAL OCH AVGRÄNSNING	11
4.3 URVALSGRUPPER OCH RESPONDENTER	13
4.4 INTERVJUGUIDE	15
4.5 GENOMFÖRANDET	16
4.6 ANALYSSHEMA	17
4.7 YTTERLIGARE NYCKELBEGREPP	18
4.8 ETISKA ÖVERVÄGANDEN	18
5. RESULTAT	19
5.1 UPPFATTNINGAR OCH RESONEMANG SOM FRAMKOMMIT	19
5.2 RESONEMANG BAKOM UPPFATTNINGARNA	20
5.2.1 Den kritiska uppfattningen	20
5.2.2 Den mindre kritiska uppfattningen	23
5.2.3 Resonemang som de båda delar	27
6. SAMMANFATTANDE ANALYS	28
6.1. ATTITYDER	28
6.2 POLISPROCEDURER OCH FÖRTROENDE	29
6.3 FÖRORT OCH TERRITORIellt STIGMA	30
7. AVSLUTANDE DISKUSSIONER OCH SLUTSATSER	32
8. REFERENSLISTA	35
9. BILAGOR	37

1. Inledning

Polisen. En institution individer kan ha många olika uppfattningar om. Dem förväntningarna jag därför går in med i arbetet är att försöka kartlägga vilka resonemangen bakom uppfattningarna det finns hos ungdomar mellan åldrarna 16-19 år i Bergsjön. Det finns inte en given uppfattning om polisen i förorten; å ena sidan produceras mängder med musik om polisfientlighet i de svenska förorterna, å andra sidan visar rapporter att det är nästan lika högt förtroende för polisen i förorterna som i resterande urbana områden i Sverige (BRÅ 2018). Det är därför intressant att analysera de underliggande uppfattningarna i dessa områden. Vad som menas med förort i detta arbete är ett område i ytterkanten av staden som präglas av socioekonomiskt svagare status. Den förort som kommer vara studieobjekt är Bergsjön; ett av de socialt utsatta områdena i Östra Göteborg som under lång period haft en lägesrapport som beskrivits som akut (NOA, 2017). På grund av detta har området kommit att bli polisvant, men denna polisvana kan inte förutsättas vara varken positiv eller negativ förrän det studerats vilken påverkan denna polisvana kan få. Jämfört med tidigare forskning bidrar även denna studie med ett större urval som ämnar nå en maximal variation genom livsstil. Detta i ett försök att nå resonemang och uppfattningar från fler grupperingar i samhället än endast de poliskritiska som brukar utgöra urvalet i liknande studier.

År 2016 rapporterades det från Lövgärdet hur en polisbil fått däcken sönderskurna vilket resulterat i att de poliser som kommit med bilen inte kunde lämna platsen (Holmqvist, 2016). Poliserna har berättat att målet med den fotpatrullering som de utför är att öka känslan av säkerhet i området, men att deras närvaro inte alltid uppskattas av vissa boende (ibid). Händelsen visar på att det finns de som känner ilska när de ser en polis; men det finns även de som känner rädsla eller lättnad vid poliskontakt. I Sveriges förorter patrullerar polisbilar oftare än i andra områden. Detta därför att det i dessa områden påvisas problem som inte i lika hög grad finns i andra bostadsområden; gängkriminalitet, försäljning av narkotiska samt skadegörelser i olika former och våldsbrottslighet som påverkar känslan av trygghet – men också upplevelsen av polisen (BRÅ 2018;8). Samtidigt som det råder stor problematik i området som kan få de boende att uppleva otrygghet och skapa sig en uppfattning om polisen utefter känslan av utsatthet (BRÅ 2018). Det är därför av vikt att kartlägga resonemangen bakom uppfattningarna; för att se om det finns en underliggande polisfientlig attityd.

2. Syfte och frågeställning

Syftet med undersökningen är att kartlägga uppfattningar och resonemang om polisen hos unga i Bergsjön. Genom fyra breda urvalsgrupper utformade efter "livsstil" är syftet att komma åt fler uppfattningar och resonemang än vad som gjorts i tidigare studier. Syftet är *inte* att presentera vilka urvalsgrupper som genererar vilka tankevärldar, utan att belysa hur unga i Bergsjön kan resonera kring de uppfattningar de har om polisen. Tanken med urvalsgrupperna är att nå så många olika sorters resonemang och tankevärldar som möjligt på det lilla urval som arbetats med.

Huvudfrågeställning som kommer att besvaras är efter syftet utformat på följande vis:

- *"Hur resonerar och uppfattar unga i Bergsjön polisen?"*

3. Teoretiskt ramverk

Den teoretiska genomgången ger en förhandsförståelse av vad ungdomar kan tänkas svara. Ramverket kommer beröra tre typer av litteratur: (1) attityder och uppfattningar, (2) förorten och territoriellt stigma samt (3) polisprocedur och effektivitet. Den teoretiska tratten bygger på först en förklaring av vad attityder och uppfattningar är, vidare beskriva hur territoriell stigmatisering kan påverka uppfattningen om polisen i förorten för att sista belysa hur polisens procedur och effektivitet kan påverka ungas uppfattning av polisen i Bergsjön. Samtliga tre teman är vardera uppdelade först i ett teoriavsnitt följt av mer tidigare empirisk forskning inom samma fält. Avslutningsvis följer ett avsnitt om medtag till analys.

3.1 Attityder och uppfattningar

Teori

Inom attitydforskningen benämns ofta attityder även som övertygelser eller uppfattningar (Eagly och Chaiken i Augustsson, 2005). En övertygelse, eller uppfattning, yttrar sig på olika sätt som reaktion mot attitydobjektet vilken exempelvis är en person, en institution eller ett ämne (ibid). Reaktionen kan vara uttryckt antingen positivt, negativt eller av neutral karaktär. Det beskrivs att uppfattningarna kan grunda sig i erfarenheter samt att känslorna för attitydsobjektet styrka beror på hur involverad individen och attitydsobjektet är. Hur stark en attityd hos individen är beror på hur orubblig över tid denna är och är en indikation på hur viktig uppfattningen är för en person (ibid). Eagly och Chaiken (i Augustsson 2005) beskriver att om uppfattningen är selektiv visar detta på bearbetning av information som är eller inte är i

överensstämmelse med den egna individens redan etablerade attityd. En påverkningsfaktor för uppfattningen är det egna beteendet och hur en bemöts på grund av den egna uppfattningen (ibid). Attityderna kan även göra det möjligt för individen att bli accepterad i olika miljöer men även fyller funktionen att möjliggöra en anpassning i olika miljöer, främst den mest förekommande miljön som individen rör sig inom (ibid). Helkama et al. (2004) beskriver likt Eagly och Chaiken hur en förändring i den egna attityden mot attitydsobjektet kan grunda sig i en vilja att den egna attityden skall överensstämma med den sociala omgivningens uppfattning om samma attitydsobjekt. Augoustinos och Walker (i Augustsson, 2005) menar att det skapas en gruppstillhörighet mellan människor som delar samma attityder (ibid).

”All cops are bastards”

Det finns en attityd mot polisen som kallas A.C.A.B. vilket står för ”All cops are bastards” (Dalzell och Victor 2015). A.C.A.B. är ett populärkulturellt begrepp och har ingen teoretisk förankring men attityden som beskrivs är ett viktigt teoretiskt verktyg som kan förklara resultatet i senare skeden av denna uppsats. Attitydens kärna bygger på att polisen behandlar vissa människor sämre som ett resultat av ett orättvist samhälleligt system (Beers 2015). Beers (2015) beskriver den negativa polisattityd grundad i att den polisiära institutionen förtrycker. Attityden bygger på att ingen polis kan vara bra även om poliserna själva ser sig som goda poliser, och bygger på att behovet av polis inte existerar. Anledningen till detta är att polisen är bunden till att följa lagar och direktiv, ofta sådana som missgynnar personer från lägre klasser, utsatta områden eller individer från etniska minoriteter. A.C.A.B. uppfattningen är också viktig då forskning främst diskuterar polisens procedurer vilket innebär att en kan tycka att procedurerna sköts bra eller dåligt medan det i A.C.A.B. talas om den polisfientliga kulturen som kan råda.

Tidigare empirisk forskning

Utifrån BRÅs (2018) rapport utläses att det i förorter finns ett förtroende för polismyndigheten och att de boende som deltagit i undersökningen i stort accepterar rättsväsendet även om ett förtroende inte alltid återfinns (ibid). Många deltagande anger att de skulle ringa polisen om någonting hände (ibid). Rapporten visar i stort ett lägre förtroende för polis och resterande rättsväsende hos unga än hos äldre (ibid). Det är även de unga som upplever att polisen är ineffektiv och orättvis och har oftare negativa erfarenheter av polisen vilket kan resultera i normer att inte samarbeta med polisen (ibid). I rapporten framkom att förtroendet och attityden till polisen påverkades av bland annat vilken tidigare erfarenhet,

rykten om polisen, känslan av diskriminering och att polisens effektivitet i form av bland annat rättvisa, effektivitet och snabbhet påverkar förtroendet (ibid; 43-46).

Sanden och Wentz (2017) har i sin studie om ungas upplevelser om polisen i USA nått slutsatsen att det som påverkar upplevelsen av polisen i störst utsträckning är graden av kontakt med polis. Studien visar att oavsett om kontakten med polisen varit positiv eller negativ så påverkas upplevelsen av polisväsendet negativt (ibid). Det framgår utifrån forskningen att unga i jämförelse med vuxna har en mindre positiv attityd mot polisen (ibid).

Tidigare forskning av Leiber et al., (1998) visar på att kontakt mellan polis och ungdomar kan få långsiktigt påverkan på de ungas upplevelser av polis i senare skeden. Studien visar även minoriteter och de med lägre klass är mer benägna att ha en sämre bild av polisen (ibid). Miller et al., (2003) beskriver hur inte bara de egna tidigare erfarenheterna kan ha stor påverkan på uppfattningen, men även närståendes erfarenheter kan påverka den egna uppfattningen positivt eller negativt. Studien fann att andras positiva erfarenheter inte påverkade den egna uppfattningen medan andras negativa erfarenheter påverkade uppfattningen (ibid). Även Kadriu (2007), som undersökt svenska gymnasielevs attityd, nådde resultat att egna eller andras erfarenhet har en väldig påverkan på den egna attityden till polisen, speciellt om det är en negativ uppfattning om polisen.

3.2 Förorten och territoriellt stigma

Teori

Wacquant (1999) talar om den ”territoriella stigmatiseringen” vilket är ett begrepp för att förklara bostadsområden som finnes vara farliga samt som av resten av samhället anses vara fördömda. De invånare som bor inom områden som omfattas av terminologin har ofta svaga ekonomiska resurser och som är en del av en annan etnisk grupp än den som majoritetsbefolkningen innehar (Wacquant 1999). De invånare som är boende i territoriellt stigmatiserade områden utelämnas ofta från resten av samhällets gemenskap (ibid). Wacquant beskriver hur de diskurser som media för, men som också går att återfinna i samhället rörande dessa bostadsområden som kallas stigmatiserade, är bidragande faktorer för en ytterligare stigmatisering (ibid). Det beskrivs även att diskussionen kring områdena leder till en slags dehumanisering av de boende och att till följd av detta präglas levnadsvillkoren av ängslan och otrygghet (ibid). Wacquant (1999) talar om en stigmatisering utifrån som orsakats av en stigmatiserande diskurs, medan Sernhede (2006) istället bidrar med att påpeka att det finns en

stigmatisering inifrån som resultat av de boendes egen stigmatiseringsprocess. Den inre stigmatiseringen stärks alltså av den yttre stigmatiseringen, där individer med tiden uppfattar sina egna områden som fördömda. Teoribildningen om den territoriella stigmatiseringen vänder sig inte bara till bostadsområden utan tar även i beaktning individerna som bor där; unga i dessa områden kan komma att bli ”andrafierade” då de saknar ett känt samband med resterande samhälle (ibid). Sernhede (2006) beskriver en irritation hos unga för den avsaknad av resurser som återfinns i området vilket kan leda till konflikter mellan invånare och ordningsmakt då unga inte kan få utlopp för sina känslor som en territoriell stigmatisering kan åstadkomma på annat sätt.

Tidigare empirisk forskning

Sanden och Wentz (2017) studie visar att de ungdomar som bor i förorter där det råder höga brottsnivåer, finns en övervägande känsla av osäkerhet och där grannar i lägre utsträckning pratar med varandra i större utsträckning hade en negativ uppfattning av polisväsendet. Forskarna lägger även fram ett antal variabler som skulle kunna påverka uppfattningen av polisen; porträttering av polis i populärkultur, närståendes negativa erfarenheter, etnicitet, graden av poliskontakt, demografi samt hur situationen i grannskapet ser ut med mellanmänsklig tillit och brottsnivåer (Sanden och Wentz 2017).

En del av förståelsen handlar om diskriminering inte kan talas om utan att även tala om den bild som medierna tillför av en negativ stereotyp förort och dess invånare (Kamali, SOU 2005). Kamali beskriver hur en enkelriktad medial bild av utsatta områden och dess boende leder till en segregation vilken främjar rasism och negativt förutfattade meningar av dessa stadsdelar (SOU 2005). Sernhede beskriver hur en uppkomst av ”vi” och ”dem” skapas i de territoriellt stigmatiserade områdena som ett svar på stereotypa föreställningar som kan finnas (Sernhede och Johansson 2006). Det menas också att det uppstår en legitimering av dessa grupperingar på grunden av den mediala bilden, och som ger en förstärkt känsla av utanförskap (ibid). Den mediala bild som presenteras för omvärlden rör främst ”invandrarkillen” vilken personifierar ”invandrarförorten”, förorten som till stor del bebos av personer med utländsk bakgrund (Brune 2004). Om ”invandrarkillen” i media porträtteras ha högre brottsbenägenhet, vanmakt och leva efter en utanförskapskänsla porträtteras istället ”invandartjejen” som ett offer för olika sorters förtryck som kan uppstå i en förortsmiljö (ibid). Brune (2004) anger att hur än individerna porträtteras i media så är ett starkt inslag att de som bor i utsatta områden har fallit offer både en social marginalisering samt för den kultur som går att finna i bostadsområdet. Dessa porträtteringar av individer kan påverka attityder

och uppfattningar som senare förklaras.

3.3 Procedur och effektivitet

Teori

I detta teoristycke kommer en annan förklaringsmodell att presenteras. Denna bygger på Tylers (1988) forskning om procedur och effektivitet. Tyler (1988) har utgått från att visa på vad som är viktigt för medborgare i bemärkelsen mötet med rättsliga myndigheter. Han prövar i vilken bemärkelse medborgarna anser polis i formella samt icke-formella möten agerar rättvist genom sju problemområden som var för sig kan bidra till medborgarupplevelsen. Områdena är (1) till vilken grad försöker myndigheten vara rättvis, (2) om myndigheten uppfattas som ärlig av medborgaren, (3) om myndigheten uppfört sig enligt etiska principer, (4) i vilken mån möjligheten till representation gavs, (5) beslutens kvalitet, (6) om det fanns möjlighet för fixandet av felaktigheter samt (7) om myndigheterna agerat jävigt (Tyler 1988). Med formella möten menar Tyler när det handlar om tvister som polis och domstol kan assistera med medan de informella mötena, som är de främst förekommande mellan polis och medborgare, är behovet av hjälp eller erbjudandet av hjälp till de rättsliga myndigheterna (ibid). Han presenterar att i formella möten lägger individer större vikt vid representation, besluts kvalitet, konsekvent bemötande samt undertryckandet av jäv medan individerna i informella möten lägger större vikt på besluts kvalitet, konsekvent bemötande samt om bemötandet överensstämmer med samhällliga normer (ibid). Tyler (1988) nådde resultatet att opartiskhet var viktigt och likaså representation och noggrannhet i beslutsprocessen men att graden av överensstämmelse med allmänna normer för rättvisa och moral också var viktigt medan konsekvent bemötande visade sig inte vara viktigt. Tyler (1988) fann också att beroende på situation så blir olika faktorer viktiga för att myndigheterna skall anses vara rättvisa samt att individer tillämpar olika processer som skall visa på att myndigheten är rättvisa vid olika tillfällen; och därför blir också individer oroliga för olika sorters problem under olika omständigheter. Ytterligare slutsats dras att det inte är en persons egenskaper (bakgrund och karaktärsdrag) som främst verkar påverka bedömningen att ett förfarande är rättvist utan den gemensamma kulturen som samhället delar (ibid).

Tidigare empirisk forskning

BRÅs (2018) rapport visar på ett generellt sett högre förtroende till rättsväsendet i de svenska förorterna än det som målas upp i media och att de två faktorer som främst påverkar

förtroende för polisen är upplevelsen av att polisen är effektiv och rättvis (BRÅ 2018). I deras trappuppgångsundersökning anges att totalt 52 % av de svarande har ett förtroende för polis, 21 % att de varken har eller saknar förtroende, 24 % att de saknar förtroende och 3 % att det ej vet (ibid; 40). När det kommer till frågor om hur polisen arbetar anger totalt 73 % att de tycker att polisen behandlar och bemöter individer med respekt, men endast 46 % anser att polisen fattar rättvisa beslut. Av de svarande anser 43 % att polisen har en snabb responstid, men endast 25 % anser att polisen gör ett bra arbete vid ingripande av narkotika, inbrott och buskörningar (ibid; 41).

Till skillnad från BRÅs (2018) positivare bild återger Kamali (SOU 2005) att deltagare i hennes studie beskriver en bristande bild av polisens arbetssätt där ojämlikt bemötande och behandling står i fokus. Kamali (SOU 2005) presenterar resultat från studien där polisens ses som en direkt diskriminerande myndighet. Deltagarna redogör även för att polisen ska ha stoppat personer av utländsk härkomst utan motivering samt att de anmälningar som görs till polisen i olika situationer inte tas på allvar om polisen insett att anmälningen kommit från någon med invandrarbakgrund, och de deltagande presenterar även en bild av att polisen agerar med förutfattade meningar, bias samt lågt intresse för att utgöra sitt jobb i förorterna (ibid).

3.4 Medtag till analys

Om Beers (2015) har rätt så är det samhällssystemets fel, men som det syns finns det även en andra förklaring. Hos Tyler (1988) är det inte systemets fel utan uppfattningen om hur polisen uppträder i det enskilda fallet som är viktigt. Tylers (1988) forskning är en annan huvudförklaring, en annan idé, där själva mötet mellan polis och individ är avgörande för graden av förtroende. Om Tylers (1988) forskning är den som bäst förklarar attityderna till polisen är inte polisens bemötande bara lättare att förstå än stigmatisering och en polisfientlig kultur, men det är också ett lättare problem att handskas med. Om BRÅ (2018) har rätt har dem huvudsakligen sett Tylers faktorer vara det viktigaste för förtroendet och därmed det som främst påverkar uppfattningen. Det som också tas med är de formella och informella möten med polis som Tyler (1988) beskriver där huvudsakligen informella möten tas upp; då är det andra regler som gäller för att polisen skall anses vara rättvis och uppfattas göra ett bra jobb. Ytterligare medtag till analys handlar om att erfarenheter påverkar, detta beskriver både BRÅ, attitydforskningen, Kamali (SOU 2005), Leiber et al., (1998), Miller et al., (2003) samt Sanden och Wentz (2017). Även skapandet av ”vi” och ”dem” i form av identitetsskapande i

ett stigmatiserat område som Sernhede talar om tas med till senare analys.

4. Metod

För att nå syftet med undersökningen kommer tolv kvalitativa respondentintervjuer med unga från i Bergsjön utföras. Maximal variation kommer försöka uppnås genom att titta på livsstilar.

4.1 Utformning

Studien ämnar förstå hur unga i Bergsjön resonerar kring sina uppfattningar om polisen. För att nå syftet med studien är det av vikt att nå de tankevärldar som finns hos unga i bostadsområdet och detta göra genom fyra bredare urvalsgrupper med avsikt att fånga upp många uppfattningar och resonemang. Studien är empirisk då en datainsamling kommer ske för att sedan analyseras och insamlingen kommer att vara av kvalitativt slag. Djupintervjuer erbjuder möjligheten att låta den intervjuade svara på frågor på ett mer utvecklat, nyanserat och djupgående sätt än vad en kvantitativ metod hade kunnat erbjuda respondenten och blir därför den lämpligaste metoden för denna studie (Esaiasson et al., 2017). Den kvalitativa metoden blir också lämpligast då den metod erbjuder möjligheten till mer djupgående diskussion och kunskap men även då denna metod bäst kommer åt tankevärldarna genom att kunna adressera oväntade svar (ibid).

4.2 Urval och avgränsning

För att kunna handskas med den mängd data som i en sådan här studie kan uppstå har en avgränsning gjorts både geografiskt och åldersmässigt men inte könmässigt. Studien kommer omfatta både de som identifierar sig som kvinnor, män och icke-binära och avgränsningen görs till området Bergsjön i Göteborg och åldersspannet avgränsas till mellan 16 till 19 år. Vad gäller den könsliga avgränsningen har jag valt att inte göra en sådan då olika uppfattningar kan framkomma beroende på könsidentifieringen. Det valda åldersspannet motiveras dels genom viljan att undersöka ungdomar i de högre tonåren men också för att Sanden och Wentz (2017) studie riktade in sig på mellanstadieelever och jag själv ville jämföra deras resultat mot gymnasieåldern. Eftersom det juridiskt blir svårare att intervjua personer under 15 år då det kräver målsmans godkännande valdes istället att höja åldersspannet till mellan 16år och 19år.

Det finns olika andra variabler som också skulle påverka uppfattningen om polisen såsom bland annat hudfärg, etnicitet, inkomst eller utbildning. Varför dessa inte aktivt tas hänsyn till motiveras av en tro att dem kommer visa sig i de olika urvalsgrupperna istället genom variabler som ålder eller specifik livsstil. Genom att koncentrera studien på resonemang som kan motiveras utifrån livsstil har jag en förhoppning om att flera av ovan nämnda aspekter kommer uppmärksammas ändå. Jag är säker på att resonemang finns att återfinna i bostadsområdet som inte fångats upp av denna studie, och jag hävdar därför inte att de resonemang som uppmärksammas i uppsatsen är de enda; men som ett tidigt steg i forskningen kan denna uppsats vara som grund för vidare forskning som kanske kan identifiera fler resonemang bakom uppfattningarna utifrån variabler som i denna uppsats inte tagits med.

Bergsjön

Val av område är inte motiverat utav annat än att Bergsjön är en förort där polis ofta vistas (NOA, 2017), området placerar sig långt ner på listan över välmående områden (Khorramshahi och Hellberg, 2017) samt att det är i Bergsjön som mitt egna kontaktnät är som störst så att jag kan finna de personer som mina urvalsgrupper kräver. Bortsett från det breda kontaktnätet som främst motiverar valet av område finns det inte anledning att tro att det skulle skilja sig enormt mellan hur det ser ut i Bergsjön och hur det ut i andra liknande områden.

För att kunna förkroppsliga den tidigare forskningen till området Bergsjön är det viktigt att förstå hur det ser ut i Bergsjön. Förorten är det område i Göteborg som oftast hamnar högt i grad av kriminalitet, och lågt i grad av sysselsättning, utbildning, ekonomi och förtroende till myndigheter (Khorramshahi och Hellberg, 2017). Den mediala uppmärksamheten som uppkommit kring Bergsjön har format ett territoriellt stigmatiserat område (Wacquant 1999). Bergsjön får enligt Göteborgs stads och polisens rapport lägst siffror i nästan alla kategorier (Khorramshahi och Hellberg, 2017). Den mellanmänniska tilliten i Bergsjön är även den låg med enbart 49 %, och 34 % av invånarna känner en upplevd otrygghet; någonting som Sanden och Wentz (2017) beskriver kan påverka uppfattningen och förtroendet för polisen. Rapporten visar inte bara på siffror att den mellanmänniska tilliten är låg utan även den institutionella tilliten är låg; samhällsföreträdare har svårt att verkställa sina respektive uppdrag och polis, skolpersonal samt socialtjänst hotas och är utsatta på olika vis (Khorramshahi och Hellberg, 2017). Bergsjön har även kriminella nätverk som bedriver

diverse kriminalitet och som också innehar ett högt våldskapital (ibid). Rapporten visar på att en stor del av de brott som sker också sker i nära anslutning till skolor i området (ibid), någonting som kan påverka de ungas uppfattning om polis och kriminell verksamhet sedan tidig ålder. SDN Östra Göteborg presenterar invånarantalet för 2017 för Bergsjön för 2017 uppnå 17 020 invånare (Göteborgs stad, SDN Östra Göteborg, 2018;2). I östra Bergsjön bodde en andel på 87 % med utländsk bakgrund och i västra Bergsjön en andel på 73 % år 2017 (ibid; 7).

4.3 Urvalsgrupper och respondenter

De urvalsgrupper som konstruerats är ett försök att nå maximal variation. Kvalitativa studier av detta slag, där man ser på uppfattningar i förorten, brukar maximal variation åstadkommas genom att kolla på urvalsgrupper formade efter sociala kategorier. Jag gör ett annat val och tittar på livsstilar. Teoretiskt menas med livsstil hur individens vardagliga liv och rutiner ser ut. Detta konkretiseras mer i förklaringen av hur de olika urvalsgrupperna ser ut. Att forma studien efter livsstil istället för sociala kategorier är att jobba på ett annat sätt än tidigare och därför ett viktigt tillskott då jag kollar på hela spektret av förhållningssätt och inte bara stereotypa uppfattningar om att bara de bråkiga tycker illa om polisen. En person kan naturligtvis resonera om sin uppfattning om polisen på fler än ett sätt. Det som urvalsgrupperna bidrar med är att kartlägga vilka resonemang som förekommer generellt bland ett bredare urval av invånare. Tanken är att få en så stor variation i urvalet som möjligt. Urvalsgrupperna är därför uttömmande men inte uteslutande. Mycket av den kvalitativa forskningen fokuserar på de ungdomar som är misstänksamma mot polisen, men man har inte uppmärksammat dem som inte är misstänksamma mot polisen – det dessa urvalgrupper bidrar med är att erbjuda ett mycket större datainhämtningsspann samt erbjuda ett helhetsperspektiv på resonemangen bakom uppfattningarna för att plocka upp så många alternativa förklaringar som möjligt. Jag kommer att använda snöbollsmetoden för att hitta respondenter till mina urvalsgrupper då dessa annars blir svåra att nå. Snöbollsmetoden innebär att jag tar kontakt med en person som kan skicka mig vidare till nästa potentiella respondent (Esaiasson et al., 2017).

Urvalsgrupp 1

”Bråkstaken”

Personer ur denna grupp är de som inte har eller som riskerar att inte få en bra relation till polisen senare i livet. Ofta de individer som är eller som skulle kunna riskera att hamna i kriminella kretsar.

Urvalsgrupp 2

”TV-spelaren” också kallat ”Hemmasittaren no.1”

Individer i denna grupp är en del av de som skulle kunna kallas ”hemmasittaren”. De är personer som oftast sitter hemma vid datorn, Tv:n eller som spelar spel. Det som kännetecknar dessa individer är att de inte rör sig från hemmet så ofta om dem inte måste för att gå i skolan, gå till jobbet eller på ärenden.

Urvalsgrupp 3

”Idrottaren”

Den som inte ofta sitter hemma utan spenderar sin tid mycket ute med vänner, idrottar eller är aktiv inom andra organisationer såsom politiska eller ideella av annan sort. Denna urvalsgrupp karaktäriseras av att individerna är sociala och omringar sig av andra människor.

Urvalsgrupp 4

”Pluggambitiöse”, också kallat ”Hemmasittaren no.2”

De som hamnar under denna urvalsgrupp är också de som i någon grad också skulle kunna kallas ”hemmasittaren” men som karaktäriseras av att vara motsatsen till ”bråkstakaren”.

Individer i denna grupp har ofta en bra relation till polisen och spenderar också stora delar av sin tid hemma med att plugga eller utföra sysslor.

Respondenterna presenteras utifrån ålder, könsidentifikation, urvalsgrupp och uppfattning.

Totalt har tolv respondenter deltagit. Av dessa tolv har tre tillhört urvalsgrupp 1/”bråkstaken”, två stycken urvalsgrupp 2/”TV-spelaren”, fyra stycken tillhört urvalsgrupp 3/”idrottaren” och tre stycken urvalsgrupp 4/”Pluggambitiöse”. Det är fyra respondenter som uttryckt uppfattningen ”kritisk”, fem som uttryckt ”mindre kritisk med lågt förtroende” och tre respondenter har uttryckt uppfattningen ”mindre kritisk med högt förtroende”. Totalt var det sju respondenter som identifierade sig som män och fem respondenter som identifierade sig som kvinnor.

Respondenterna är inte kallade vid sina egna namn utan istället kallade efter sin urvalsgrupp samt en siffra för att kunna skilja på de olika respondenterna i respektive urvalsgrupp. Figur 1 beskriver uppdelningen

Namn	Ålder	Könsidentifikation	Urvalsgrupp	Uppfattning
Bråkstake 1	19	Man	1	Kritisk
Bråkstake 2	17	Man	1	Kritisk
Bråkstake 3	18	Kvinna	1	Mindre kritisk/ lågt förtroende
TV-spelare 1	16	Man	2	Kritisk
TV-spelare 2	17	Kvinna	2	Mindre kritisk/ lågt förtroende
Idrottare 1	19	Kvinna	3	<i>Mindre kritisk/ högt förtroende</i>
Idrottare 2	19	Man	3	Mindre kritisk/ lågt förtroende
Idrottare 3	17	Kvinna	3	Kritisk
Idrottare 4	16	Man	3	<i>Mindre kritisk/ högt förtroende</i>
Pluggambitiöse 1	16	Man	4	Mindre kritisk/ lågt förtroende
Pluggambitiöse 2	19	Man	4	Mindre kritisk/ lågt förtroende
Pluggambitiöse 3	16	Kvinna	4	<i>Mindre kritisk/ högt förtroende</i>

Figur 1

4.4 Intervjuguide

Frågorna i intervjuguiden har varit utformade för att i största mån nå de tankevärldar som finns hos de tillfrågade rörande resonemangen bakom uppfattningarna kring polisen.

Intervjuerna har haft för syfte att bidra till ett analysunderlag och intervjuerna har varit uppdelade i två teman; spontan första uppfattning och strategiska frågor.

Spontan uppfattning

Det kan vara svårt att tänka abstract om polisen så för att få igång respondenternas tänkande om polisen har jag först försökt få fram de spontana uppfattningarna och sedan gå vidare till de strategiska frågorna. För att nå den spontana, första, uppfattningen har jag jobbat med

situationer där jag och respondent tillsammans lyssnat på musik som uttrycker polisfientlighet och diskuterat bilder föreställande olika både positiva och negativt framställda situationer där polisen är inblandad i.

Strategiska frågor

Det andra temat rör resonemangen bakom uppfattningarna med frågor som rör bland annat tidigare erfarenhet av polisen, relationen till polisen, polisens effektivitet och procedur samt om uppfattningen om polisen alltid varit den samma, se bilaga 1 för alla frågor. Frågornas utformning är konstruerade dels ur egen förståelse av resonemangen bakom tankevärldarna och dels efter teori och tidigare forskning.

Den semistrukturerade intervjuformen utgår från att alla huvudfrågor är förutbestämda medan följdfrågorna är riktade till respondenterna utifrån vad de svarat och inte på förväg bestämda följdfrågor (Esaiasson et al., 2017). Samtliga huvudfrågor i intervjuguiden ställs alltså till alla kandidater och frågorna ställs i samma turordning, men skiljer sig på följdfrågorna. Att alla frågor ställs i samma turordning gör att alla respondenter behandlas jämligt och ger liknande underlag för bedömning och analys. Att låta följdfrågorna vara kopplade till respondenternas svar ger större spelrum för respondenten att svara utifrån sina resonemang kring de egna uppfattningarna utan att låta respondenten helt bestämma intervjuens riktning. Följdfrågorna står inte med i intervjuguiden (bilaga 1).

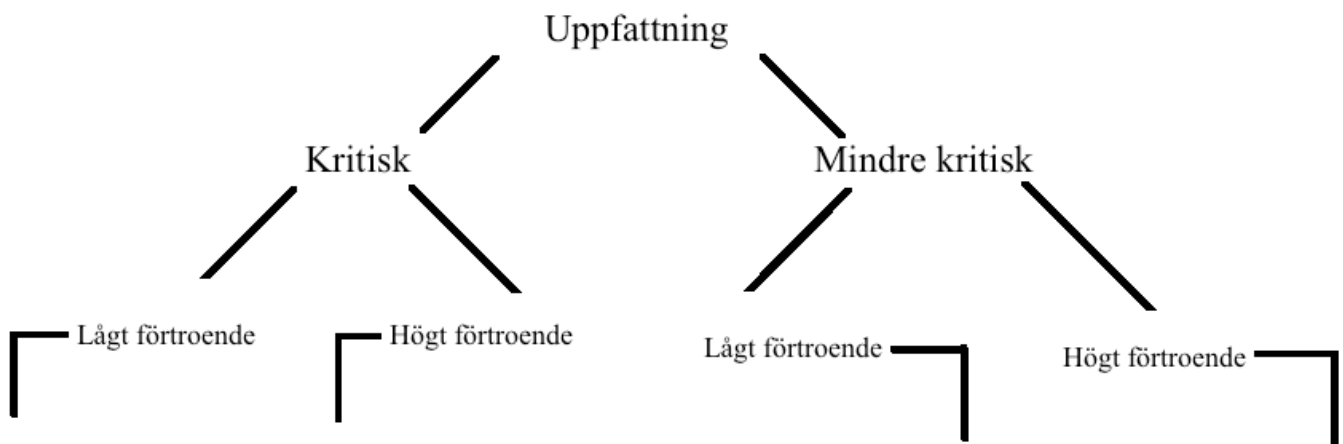
4.5 Genomförandet

För att kunna genomföra studien har det tagits kontakt med tolv stycken respondenter som accepterat förfrågan om att delta i intervjuerna. Intervjuerna har skett via fysiska möten med respondenterna och varje intervjutillfälle har i genomsnitt varat i en timma. För att vara säker på att ingen del av intervjun glömts har samtliga intervjuer spelats in med tillåtelse och stor del av de viktigaste uppfattningarna har transkriberingen i samband med intervjuernas avslutande. Varje intervjumöte har varit skraddarsytt efter respondenten där respondenten fått välja tid och plats för intervjun i ett försök att skapa en så lugn och avslappnad miljö för respondenten som möjligt. Kontakt har varit mycket viktig innan och efter intervjuerna för förberedelser respektive uppföljning. Förberedelserna har bestått av att respondenten fått information om vad studien ämnar beröra samt bestämmande av mötesplats och mötestid, men även om frågor från respondentens sida framkommit innan intervjuerna. Uppföljningen har berört respondenter som senare kommit på ytterligare aspekter de vill förmedla, frågor

men också från min sida att kunna fråga om något varit oklart under transkriberingsperioden och om jag tolkat vissa uttalanden korrekt. Samtliga respondenter är även födda i Sverige och därför har även alla intervjuer skett på svenska.

4.6 Analysschema

Det finns många sätt att kategorisera de olika respondenterna och deras svar på. Jag kommer att kategorisera dem först efter deras uppfattning och sedan efter deras förtroende för polisen. Deras förtroende för polisen avgörs genom frågan ”Allmänt sett, hur högt förtroende har du för polisen” med svarsalternativen ”Mycket högt”, ”ganska högt”, ”varken högt eller lågt”, ”ganska lågt” och ”mycket lågt”. I respektive ”långt förtroende” hamnar alla respondenter som svarar ”mycket lågt”, ”ganska lågt” och ”varken högt eller lågt”. Resten hamnar i högt förtroende under respektive uppfattning. Som tredje steg kommer deras motiveringar och resonemang till varför dem delar de uppfattning som dem gör och dessa fylls i under resultatdelen. Samtliga kategoriseringar kommer ske efter utförda intervjuer, men förväntningarna innan utförda intervjuer finns att det skall gå att finna en grupp som är mer kritisk till polisen och en grupp som är mindre kritisk till polisen. Att individen är kritisk innebär att individen ställer sig negativt till polisen. Att individen är mindre kritisk betyder att personen vid fler tillfällen är positiv än negativ mot polisen eller är helt positiv till polisen. Vart en person hamnar bestäms av vad individen under intervjuerna berättar samt av de svar som ges på frågorna. Möjliga uppfattningar kommer kategoriseras in i kategorierna ”kritisk” respektive ”mindre kritisk”, där det finns fyra möjliga uppfattningar som skulle kunna ha förekommit i intervjuerna. Den första uppfattningen om polisen skulle kunna varit att polisen varken är bra eller dålig, den andra att polisen är både bra och dålig, den tredje att polisen endast är bra och den fjärde att polisen endast är dålig

Figur 2 - analyschema

4.7 Nyckelbegrepp

Tidigare erfarenheter – Tidigare erfarenheter är de direkta möten med polis som en själv har haft men även de indirekta möten där någon annan främst varit i kontakt med polisen och en själv varit åskådare exempelvis om individen ser polisen bryta upp ett bråk, ser polisen omhänderta någon eller ser polisen tala med någon annan. Ett direkt möte med polis blir det när det sker en aktiv kommunikation mellan de två och en sådan kan uppstå i olika situationer exempelvis när polisen behöver individens hjälp, individen behöver polisens hjälp eller när polisen omhändertar individen.

Uppfattningar – Vad individen tycker om någonting

Resonemang bakom uppfattningen – Hur individen motiverar vad hen tycker om någonting.

Attityder – se teoriavsnitt om ”Attityder”. Samma definition används.

Ambivalens – delat tycke om någonting, ex. att polisen kan vara både bra och dåligt

4.8 Etiska överväganden

Samtliga respondenter har blivit tillfrågade om de velat delta i studien och har i intervjuerna varit delaktiga frivilligt. Respondenterna har blivit informerade om syftet med studien, om undersökningens ämne samt hur lång tid intervjun beräknas ta. Alla respondenter har också både skriftligt och muntligt blivit informerade om att de när som helst kan avsluta intervjun eller välja att inte svara på någon av de ställda frågorna. Frågorna har inte bedömts vara av känslig karaktär men respondenterna har ändå utlovats anonymitet trots att flera respondenter uttryckt att de inte haft problem med att inte vara anonyma. Anonymitet har utlovats för att

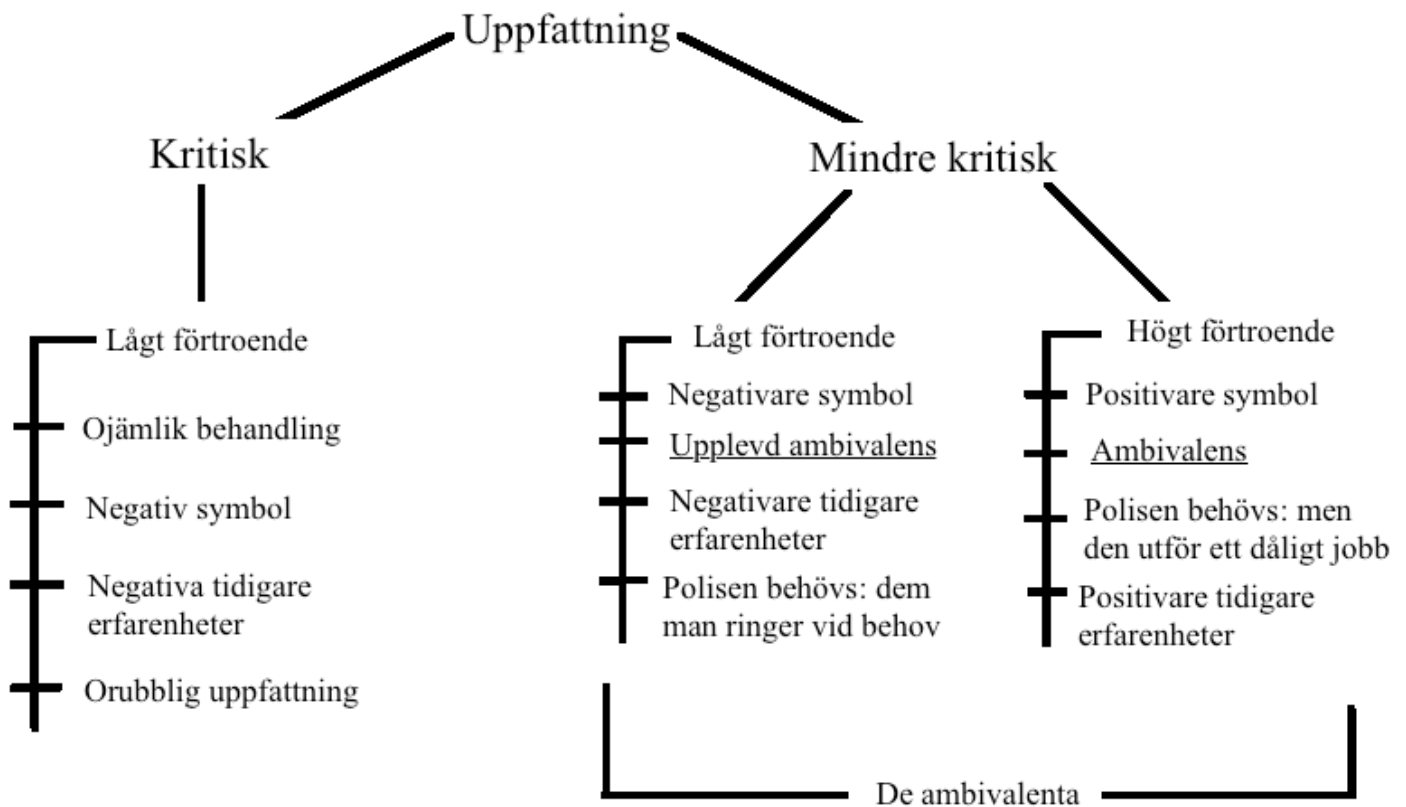
behandla samtliga respondenter lika men också därför att vissa respondenter varit under myndig ålder. Svensk lag hindrar inte intervjuer av unga från 15 år eftersom dessa faller under samma regelverk som vuxna (smif.se). Dock har målsmän för de respondenter som varit under 18 år blivit tillfrågade om ett godkännande innan genomförandet av en intervju.

5. Resultat

5.1 Uppfattningar och resonemang som framkommit

Av de möjliga uppfattningarna presenterade i ”4.6. Analysschema” framkom endast två uppfattningar, ”polisen är både bra och dålig” och ”polisen är endast dålig”. Dessa uppfattningar har utgjort grunden för de två kategorierna ”mindre kritisk till polisen” respektive ”kritisk till polisen”. Att den andra kategorin benämns som ”mindre kritisk” har nu kommit att grunda sig i att respondenterna som delar uppfattning att polisen är bra och dålig också är kritiska till polisen, bara mindre än de som hamnat i kategorin ”kritisk till polisen”. Alltså framkom ingen entydigt positiv attityd hos någon av respondenterna, något som förväntades finnas innan intervjuernas början. De ”mindre kritiska” är också den grupp som visat på ambivalens kring sin uppfattning. De ”kritiska” individerna har en grundkritisk uppfattning och kunde inte tänkas se polisen på annat sätt. Uppfattningarna har kategoriserats utifrån grundläggande attityd gentemot polisen.

Resonemangen som uppkommit är uppdelade i teman. De teman som kunnat utläsas efter utförda intervjuer är kopplade till (1) procedurer och effektivitet förkroppsligat genom berättelser om ojämlikhet, (2) polisen som symbol och (3) starka känslor kopplade till territoriell stigmatisering. Det framkom även att beroende på förtroende så var behovet av polisen olika. Jag kommer börja med vad som dem skiljer de två olika uppfattningar åt och redovisa hur dem tänker och i ett andra steg visa att det faktiskt finns gemensamma resonemang som ligger under för de två uppfattningarna. I figur 3 sammanfattas de uppfattningar som hittats medan resten av kapitlet kommer redovisa mer i detalj vad som motiverar de olika uppfattningarna för att i slutet ta fram det som faktiskt är gemensamt.

Figur 3 – Sammanställning av uppfattning, förtroende och resonemang

5.2 Resonemang bakom uppfattningarna

5.2.1. Den kritiska uppfattningen

Vad kännetecknar uppfattningen

En av de två grundläggande förhållningssätten om polisen som framkom var den kritiska uppfattningen. Den kritiska uppfattningen karaktäriseras av uppfattningens styrka – denna var nämligen orubblig hos samtliga fyra respondenter som uttryckte uppfattningen. Att uppfattningen är orubblig innebär att trots försök att lägga fram polisvänliga scenarios så höll respondenterna kvar vid den negativa grundkritiska attityden och uppvisade fortsatt polisfientlighet. De respondenter som varit högst kritiska till polisen och visat på lågt förtroende samt en form av polisfientlighet visar inga tendenser på att olika situationer skulle kunna ändra eller påverka deras uppfattning om polisen utan berättar istället att dem på egen hand skulle hantera den situation som i vanliga fall skulle kräva polishjälp. Denna uppfattning verkar vara vanlig hos de som kodas som kritiska till polisen och deras arbete. Det är orubbligheten i den negativa uppfattningen om polisen som gör uppfattningen till kritisk. Uppfattningen karaktäriseras också av omöjligheten att ha ett högt förtroende för polisen

samtidigt som en grundkritisk negativ uppfattning om polisen erhålls. Detta på grund av de fyra respondenter som kodas som kritiska endast uttryckt ett lågt förtroende för polisen och att uppfattningen bygger på A.C.A.B attityden som bara är negativ till polisen och inte kan se någonting som skulle kunna förmildra polisfientligheten. Behovet av polisen är minimalt och det beskrivs som att det inte skulle ringas till polisen ens för hjälp.

”Finns ingen chans att jag skulle ringa aina för någon som helst hjälp. Löser det själv istället liksom”

- Bråkstake 1

Hur motiveras uppfattningen: Uppfattningen motiveras av bristande procedurer i ett stigmatiserat område

Styrkan i uppfattningen, orubbligheten, motiveras av de tidigare negativa erfarenheter som en individ kan få i mötet med polisen. Negativa erfarenheter syftar till både de egna erfarenheterna men även närståendes erfarenheter. Respondenter som delar denna uppfattning har gemensamt att syskon, andra familjemedlemmar eller nära vänner också har en sämre relation till polisen, någonting som Miller et al., (2003) menar påverkar den egna uppfattningen och kan förklara hur en attityd eller en uppfattning kan sprida sig bland en nära sammansatt grupp. Närståendes erfarenheter kan påverka den egna uppfattningen positivt eller negativt och Miller et als (2003) studie fann att andras positiva erfarenheter inte påverkade den egna uppfattningen medan andras negativa erfarenheter påverkade uppfattningen. Även Kadrius (2007) främsta resultat visar på att egna eller andras erfarenhet har en väldig påverkan på den egna attityden till polisen, speciellt om det är en negativ uppfattning om polisen.

Samtliga respondenter som erhåller den kritiska uppfattningen beskriver händelser där polisen inte agerat professionellt utan högst olämpligt. Att det är denna bild som framkommer i intervjuerna är därför att respondenterna önskat visa upp den bilden av polisen.

”Polisen slog vid ett tillfälle ner folk, skrek saker, var hårdhänta. Och allt det här i tystnad för det var ingen där förutom vi och polisen. Så vem skulle veta? Att se mina vänner bli nedslagna så hårt av polisen... [respondenten skakar på huvudet] det var stunden jag insåg att jag aldrig skulle kunna lita på polisen, och att jag aldrig ville lita på polisen mer.”

-Bråkstake 2

Den tidigare erfarenheten av polisen ojämlika bemötande och behandlande, det öppna föraktet som polisen har mot de boende i förortsområden samt övervåldet som blir allt vanligare tillsammans med den rasistiska strukturen som polismyndigheten bygger på är argument som de kritiska respondenterna lägger fram som grundande för deras negativa uppfattning om polisen.

”Alla poliser är rasister. Det är typ som att dem blivit poliser bara så att dem ska kunna behandla oss i förorten som skit. För det är ju så, nästan bara invandrare i Bergsjön.”

-Bråkstake 1

De kritiska respondenterna menar att polisen inte lyckas leverera effektivitet eller hålla standard på procedurer. Av de kriterier som Tyler genom sin studie förkroppsligar är kriterier nummer ett, två samt sex i en kombination de som främst påverkar det unga i Bergsjöns uppfattning om polisens effektivitet och procedursarbete. Kriterierna är (1) konsekvent i bemötande över tid oberoende av person, (2) inte yttre favorism eller jäv och (6) i vilken grad beslutsprocessen överensstämmer med allmänna normer för rättvisa och moral (Tyler 1988). Dessa tre kriterier utgör tillsammans grunden för den ojämlikhet som respondenterna uppger att de upplever. Främst handlar det om att polisen är orättvis och mer precist att polisen behandlar och bemöter personer olika. Attityden bygger även på upplevelsen av polisens ineffektivitet och att polisen i Bergsjön ofta är där men vid fel tidpunkter; den bristande effektiviteten handlar om att polisen snabbt är på plats för incidenter som inte kräver polis, att de boendes oro inte tas på allvar om det inte rör sig om kriminella gäng samt att när polisen är i området är de i området i längre perioder utan anledning. Denna känsla av bristande effektivitet grundar sig i en upplevelse att resurser inte går åt rätt, någonting som Sernhede (2006) beskriver kan leda till konflikter mellan invånare och ordningsmakt. Den polisiärt ständiga närvaron stör de unga boende i området; de menar att detta skapar en otrygghets känsla och bidrar till en växande fientlighet.

”Okej men såhär, polisen är där hela tiden när det inte behövs och när det behövs är dem inte där.”

-Idrottare 3

”Det är lite skitsamma, vi hade kunnat klara oss utan polisen så, vi kan hjälpa varandra. Men det som stör mig är att pengar går till polisen som inte rycker ut i tid medan vi har familjer i

området som inte kan mätta sina magar. Om vi ändå ska ha polis, låt dem vara lite effektivare, snälla.”

-TV-spelare 1

”Mitt hjärta stannar när polisen knackar på. Jag tänker att något måste ha hänt, någon måste ha dött eller så har dem kommit för att ta mig. Du kan inte ens försöka tänka dig hur det känns att hela tiden se dem. Till slut blir man bara arg”

-Idrottare 3

Detta kan kopplas till den populärkulturella attityden och begreppet ”A.C.A.B” då respondenterna menar att man inte kan gilla en institution som behandlar människor olika. Den negativa inställningen motiveras av och har faktiskt att göra med likabehandling. Det är viktigt att få fram att den amerikanska hood attityden – A.C.A.B – är en attityd som återfinns i Bergsjön, och mycket möjligt även i andra svenska förorter, i varierande grad och det är viktigt att få fram att detta verkar vara en etablerad bild i området i olika grader.

5.2.2 Den mindre kritiska uppfattningen

Vad kännetecknar uppfattningen

Det som kännetecknar den mindre kritiska uppfattningen om polisen är den upplevda ambivalens som individer kan känna. Uppfattningen bygger på att det både tycks att polisen är bra och dålig, jämfört med den kritiska som endast anser att polisen är negativ. De respondenter som kodas som mindre kritiska kan vidare delas upp i de med högre och de med lägre förtroende för polisen efter att ha funnit i mitt material att urvalet innehar personer med denna uppfattning som har både lågt, mellan högt och högt förtroende för polisen. Av de tolv respondenter som utgjorde urvalet kodas åtta som mindre kritiska. Fem respondenter uttrycker ett lägre förtroende och tre respondenter ett högre förtroende. Även den mindre kritiske med högre förtroende uppvisar dock negativa attityder till polisen vilket inte är någonting man sett förut. Detta tyder på att även de som på en attitydfråga om förtroende för polisen i förorten skulle svarat ”mycket högt förtroende” inte behöver betyda att de har en positiv attityd till polisen.

De respondenter som kodas som mindre kritiska och som upplever en känsla av ambivalens till polisen uppger också att de i större utsträckning har en tendens att ändra uppfattning om polisen beroende på i vilken situation hen befinner sig i, vilket är vad som kännetecknar

denna grupp främst, oavsett graden av förtroende. I de situationer där rädsla för den egna säkerheten uppstår är respondenterna mer benägna att vara mer positivt inställda till polis medan det i situationer när det sker någonting som respondenterna upplever som orättvist uppstår tenderar respondenten att vara mer negativt inställd till polisen.

”Att se någon bli nedslagen på gatan av polisen jämfört med att vara rädd när man går hem själv i mörkret är två helt olika saker. Jag kan känna en lättnad av att se polisen när jag är själv men att polisen slår ner någon, oavsett om personen förtjänat det eller inte är så fel, polisen ska ju inte göra sånt egentligen.”

-TV-spelare 2

Överlag har samtliga åtta respondenter i gruppen erhållit samma uppfattning av polisen i slutet av intervjuerna som i början på intervjuerna oavsett om deras uppfattning kunnat skifta från mer negativ till mer positiv eller från mer positiv till mer negativ i olika situationer.

Hur motiveras uppfattningen: Uppfattningen motiveras av en kritisk grundhållning men ett fortsatt behov av polis

Den mindre kritiska individen beskriver ambivalens i samband med diskussionen om normen att ogilla polisen. Den ambivalenta känslan är ett resultat av krocken mellan erfarenheter med polis och tidiga indoktrineringar av att polisen är ett verktyg för trygghet och att polisen finns för ens egen skull. ”Tidigare erfarenheter” kan sammanfattas som den egna kontakt med polis, vad andra berättat om kontakt med polisen men också polisens tidigare eller ständiga närvaro i området.

”Nä men asså man måste ju fatta att polisen är en bra grej. Eller asså utan polisen kan vi inte klara oss liksom. Typ vad skulle man annars göra utan polis? Men det behöver inte betyda att polisen är din favorit ba för det liksom. Men dem är bra.”

-Idrottare 4

”Det är ju så, till slut måste man bara tycka dåligt om polisen för alla andra gör det och man vill bara vara som alla andra, man vill inte sticka ut”

-Pluggambitiöse 2

Den ambivalenta uppfattningen om polisen bygger på en underliggande norm som lyder att boende i områden inte skall tycka om polis. Denna norm verkar främst synas i diverse gruppkonstellationer, men enskilda individer kan uppleva att den polishatande norm som präglar området påverkar deras subjektiva åsikt om polisen. Varför denna underliggande norm har uppkommit kan bero på flera faktorer där både umgänge, kriminell verksamhet och musik kan spela en roll; dock är det intressanta inte varför den uppkommit utan snarare hur den kommit att sprida sig från en subjektiv känsla till en norm i ett bostadsområde.

”Och sen ju mer jag betar mig som att jag hatar polisen desto mer börjar jag faktiskt tycka illa om dem.”

-Bråkstake 3

”Men du vet, ibland handlar det inte ens om polisen, ibland är det bara av ren lojalitet som jag inte kan göra något annat än att hata på polisen för det är det som jag förväntas göra.”

-Pluggambitiöse 1

Det blir tydligt i denna grupp att resonemangen bakom ambivalensen mycket handlar om hur polisen är menad att behandla människor jämfört med hur respondenterna upplever att polisen faktiskt behandlar och bemöter människor. Det pekas på att polisen samtidigt kan och inte kan utföra sitt jobb. Vad detta innebär är att polisens behövda arbete erkänns men att stora problem identifieras kopplat till polisens procedur. Detta kan tolkas utifrån Tylers (1988) forskning som att vissa kriterier uppfyllts mellan andra inte gjort detta, och att de kriterier som för de unga boende i förorten är viktiga inte verkar ha uppfyllt.

”Polisen gör bara sitt jobb och jag är tacksam för det, men dem diskriminerar fortfarande.”

-Idrottare 4

Samtliga respondenter, vare sig kritiska eller mindre kritiska, beskriver att de någon gång antingen genom egen kontakt med polis eller genom berättelser om hur andra blivit bemötta av polisen stött på ett bemötande av polis som de ansett inte vara acceptabelt beteende för någon ur polisväsendet.

”Du vet, det är som att det finns två sorters beteende eller vad man ska säga. Den ena sorten är till för polisen, yani hur dem betar sig nu och den andra sorten är hur dem ska bete sig.”

Typ alla i förorten vet hur polisen beter sig och det är första sorten medan alla andra tror att polisen beter sig bra, vilket är den andra sortens beteende, om du fattar?"

-Idrottare 2

"Hade polisen inte betett sig som dem gör så kanske jag till och med hade tyckt om dem."

-Pluggambitiöse 2

Polisernas bemötande påverkar individernas tillit och förtroende för polisen. Hur pass professionell en polis beter sig spelar roll för hur polisen bedöms av individen. Det framkom under intervjuerna att de tre respondenter som har ett högre förtroende för polisen har detta då dem blivit bemötta positivt, men är kritiska då de hört om polisens dåliga bemötanden i andra sammanhang.

"Jag vill inte dra alla över en kam för det finns bra poliser och det finns dåliga poliser, men generellt finns det fler dåliga poliser än bra poliser. Jag menar dåliga som i att de bemöter en på ett sätt som är under all kritik och det påverkar faktiskt min uppfattning om dem. Även om dem bemött mig bra har dem inte bemött alla så"

- Bråkstake 3

Samtliga respondenter beskriver att unga blir bemötta sämre i Bergsjön än i andra urbana områden, och flera deltagande beskriver även att de bemöts bättre i centralare delar av staden är i sitt eget bostadsområde. En förklaring kan vara att individer i sina egna bostadsområden känner av den territoriella stigmatiseringen vilket kan påverka uppfattningen av att dem utsätts för ett ojämlikt bemötande. En aspekt som här lyfts är "Den goda medborgaren vs förortsungdomar" där respondenter beskriver en ändring i beteende och hållning när de kommer i kontakt med en polis för att bli tagna som "den goda medborgaren" vilket de tror kommer leda till ett jämlikare och bättre bemötande och undvikandet av att bli stoppad utan motivering.

"Jag vet att polisen behandlar folk olika. Jag ser hur dem behandlar mig i bergsjön med min Adidasdress och hur dem bemöter mig när jag har kostym i stan efter föreläsningen på Handels. Det är bara så det är, jag vet inte om det är området eller kläderna, men när man ser ut som "den goda medborgaren" då låter dem dig typ ba va."

-Pluggambitiöse 3

”Jag brukar leka det svenskaste jag kan när jag ser polisen för jag vill ju ej bli stoppad ba så.

Dem gör ju sånt nu för tiden.”

-Idrottare 1

5.2.3 Resonemang som de båda delar

Polisen som symbol

Respondenter från de olika förhållningsätten beskriver i olika grad polisen som en negativ symbol men delar en gemensam, kritiskt fattning om att polisen symboliserar förtrycket på individerna som bor i Bergsjön och det utanförskap som kommit att prägla området.

Polisen beskrivs ofta som korrupta maktinnehavare eller politikernas marionetter.

”Politiker är lika jobbiga som polisen om inte värre. Det är dem som styr och bestämmer att poliserna ska vara i området, och att vi ska ha kameror och allt sånt. Politikerna styr poliserna och dem verkar vilja att vi ska fortsätta vara i en utsatt position, annars hade dem inte satt in mer poliser i området”

-Bråkstake 2

Ju mindre kritisk desto positivare porträtterades polisen, även om polisen inte porträtterades positivt. I gruppen ”de mindre kritiska med högre förtroende” vilket är den grupp som är mest positivt inställd till polisen av de tre, var polisen fortfarande en symbol för ojämlikhet och ingav en känsla av att vara utsatt, någonting som resulterat i en negativt präglad upplevelse av polis.

Sanden och Wentz (2017) har i sin studie nått en slutsats som lyder att oavsett om kontakten med polisen varit positiv eller negativ så påverkas upplevelsen av polisväsendet negativt, någonting som tydlig återspeglas i de svar som respondenterna angivit. Det som blir tydligt är att de tidigare erfarenheterna med polisen återigen blir en stark påverkan på de nuvarande uppfattningar som unga kan ha av polisen. Intervjuerna stärker även Leiber et al., (1998) fynd att kontakt mellan polis och ungdomar kan få långsiktigt påverkan på de ungas upplevelser av polis.

”Polisen är en symbol för något helt annat för oss i orten än för de i resten av stan om du förstår. Här är dem liksom dåliga, och alla andra tycker dem är jättebra”

-Pluggambitiöse 3

”Jag har bara träffat polisen när det har hänt saker och då blir det jättetydligt att dem ska symbolisera typ säkerhet och hjälpsamhet. Det gör dem inte för oss ändå liksom”

-TV-spelare 2

Resultatet kan förklaras genom teorin om territoriell stigmatisering då polisens symbolik främst verkar bygga på bemötandet som den unga kan uppleva i det egna bostadsområdet. Om polisen i ens bostadsområde porträtteras på ett sätt kommer även polisen att symboliseras på liknande sätt. I Bergsjön porträtteras polisen av unga oftare som ett verktyg för att skapa ordning i vardagen snarare än att hålla ordning och reda och därför blir polisen när dem kommer i kontakt med unga från området eller träder in i området även en symbol för osäkerhet, otrygghet och maktutövare. Varför det blir viktigt att se på polisens symboliska värde blir speciellt viktigt när det framkommer att polisen ses som en negativ symbol även hos den grupp som generellt är mindre kritiska till polisen.

6. Sammanfattande analys

Analysavsnittet avser sammankoppla resultatet med det teoretiska ramverk som vart aktuellt för studien. Den teoretiska genomgången ämnade ge en förhandsförståelse av vad ungdomar kan tänkas svara, och analysen kommer därmed att vara nära sammankopplad med litteraturen. Avsnittet är strukturerat utifrån (1) attityder, (2) polisprocedur och (3) stigmatisering och förort. Det framkommer av resultatet att det finns en gemensam underliggande grund som är olika motiverad. De båda uppfattningarna som framkom är av kritisk karaktär men skiljer sig i graden.

6.1 Attityder

Eagly och Chaiken (i Augustsson, 2005) beskriver att orubbliga attityden gentemot polisen grundar sig på erfarenheter och hur involverade de två parterna är. Intervjuerna visade att samtliga kritiska respondenter haft både negativa erfarenheter och flera sammanträden med polisen vilket enligt Eagly och Chaiken (i Augustsson, 2005) kan leda till att starka känslor kopplade till polisen och därmed skapa orubblig uppfattning. Den kritiska uppfattningen påminner om ”A.C.A.B” attityden som bygger på en stark polisfientlighet (Beers 2015). Den kritiska uppfattningen bygger olikt A.C.A.B på en personlig negativ erfarenhet av polisen medan det populärkulturella begreppet bygger på polismyndighetens i sig negativa

konstruktion. A.C.A.B. är en stark attityd där man inte ser något som skulle kunna förmildra uppfattningen för polisen, och detta syns och återfinns hos de kritiska; men det finns tendenser till denna uppfattning även hos de mindre kritiska. En anledning till att A.C.A.B. attityden kan ha vuxit sig så stark hos vissa individer är att de uppmärksammar samma problem i sina förorter som attityden uppmärksammar; polisen missgynnar personer från lägre klasser, utsatta områden eller individer från etniska minoriteter, någonting som de kritiska respondenterna trycker på. A.C.A.B är alltså en allmän attityd som kan återfinnas i Bergsjön i olika grad.

De respondenter som upplever en ambivalens på grund av krock mellan erfarenheter, indoktrineringar och umgänge förklaras av att uppfattningen är selektiv (Eagly och Chaikens i Augustsson, 2005). Innebär att respondenterna som skiftar uppfattning beroende på situation bearbetar information från sin omgivning samtidigt som det ställs mot den redan etablerade uppfattningen av polisfientlighet. Att dela en uppfattning om någonting med en grupp är ett sätt att bli accepterad i ett sammanhang (Eagly och Chaiken i Augustsson, 2005).

Det beskrivs av en del mindre kritiska en känsla av att varken tillhöra resten av samhället och inte heller tillhöra den egna gruppen om en inte ogillar polisen och följer den underliggande normen i bostadsområdet. De respondenter som går emot områdeskulturen kan bli dubbelt utfrusna då de varken passar in i resten av samhället på grund av den territoriella stigmatiseringen men inte heller i det egna bostadsområdet då dem inte verkar dela en grundläggande uppfattning att ogilla polisen.

Att det finns en underliggande norm i bostadsområdet som präglas av att det är viktigt att inte lita på polisen och att vara polisfientlig verkar grunda sig i en överlevnadskänsla där de unga i många fall upplever att de kan råka illa ut om de litar på polisen. Vad normen om att ogilla polisen inte handlar om är ifall en individ i sig faktiskt hatar polisen eller bara låtsas utan handlar egentligen om ifall polisen har ett förtroende hos de unga i Bergsjön eller inte.

6.2 Polisprocedurer och förtroende

Samtliga respondenter lyfter polisens effektivitet och procedurer. Likt tidigare forskning av BRÅ (2018) och Kamali (SOU 2015) beskriver respondenterna bristande bild av polisens arbetssätt där ojämlikt behandling står i fokus. Här skulle Tylers (1988) forskning säga att kriterierna för att uppfattas som rättvisa inte är uppfyllda. Mitt egna material visade att likt Tylers (1988) forskning är opartiskhet, följandet av normer och moral samt representation och

noggrannhet i beslutsprocesser viktigt men att konsekvent bemötande också var det. Detta kan ha att göra med att respondenterna främst var i informella möten med polisen och då gäller andra kriterier. De negativa erfarenheter som respondenterna talar mycket om bygger på en bristande polisprocedur. En av Tylers (1988) slutsatser är att bakgrund och karaktärsdrag inte främst påverkar upplevelsen att ett förfarande är rättvist utan den gemensamma kulturen som samhället delar vilket kan blir problematiskt i ett område som Bergsjön. Här kan det istället finnas en gemensam ungdomskultur som avgör om polisen uppfattas som rättvis. Då finns risken att en underliggande norm att ogilla polisen, A.C.A.B, existerar. Konsekvensen kan bli att polismyndigheten inte uppfattas som rättvis eller arbetar enligt goda procedurer. Tyler (1988) verkar ha rätt i sin slutsats, men om resterande samhället anser att polisens agerande skulle vara väl utefter kriterier medan Bergsjöns gemensamma poliskultur fördömer detta kan den delade situationen också leda till en upplevs ambivalens som syns i den mindre kritiska gruppen.

BRÅs (2018) rapport visade att ett generellt sett högt förtroende till rättsväsendet fanns i de svenska förorterna och att förtroende grundas i att polisen är effektiv och rättvis. Det återfanns inte i det egna materialet att uppfattningen delades att polisen är effektiv och rättvis, men trots detta uttryckte tre respondenter att de hade ett högt förtroende. Vad resultatet istället visade är att högt förtroendet till polisen inte nödvändigtvis innebär att en tycker om polisen.; Tylers forskning visar på att det kan vara boendets gemensamma poliskultur som påverkar tycket och polisen och attitydforskningen förklarar att det kan vara tidigare erfarenhet som skapar en ambivalens i form av högt förtroende och en kritisk syn. Att BRÅs siffror kan skilja sig från mitt egna resultat kan förklaras av Sanden och Wentz (2017) attitydsforskningsresultat som visar att unga i jämförelse med vuxna har en mindre positiv attityd mot polisen och att ju äldre en blir desto positivare blir uppfattningen.

6.3 Förort och territoriellt stigma

Territoriell stigmatisering kan vara en gemensam förklarande faktor för varför människor oavsett livsstil (se urvalsgrupp) ändå känner som de gör för polisen – det vill säga att eftersom alla är territoriellt stigmatiserade då de delar bostadsområde känner de boende en irritation som riktas mot polisen. Bergsjön kodas som stigmatiserat område utefter Wacquants (1999) beskrivning av ett sådant område. Beskrivningen går i linje med de beskrivningar som respondenterna framför av att utelämnas resterande.

Wacquant (1999) talar om en stigmatisering utifrån som orsakats av en stigmatiserande diskurs, medan Sernhede istället bidrar med att påpeka att det finns en stigmatisering inifrån som resultat av de boendes egen stigmatiseringsprocess (2006). Den inre stigmatiseringen stärks alltså av den yttre stigmatiseringen, där individer med tiden uppfattar sina egna områden som fördömda. Det är den stigmatiserade upplevelsen (Wacquant 1999), uppkomsten av ett ”vi” och ”dem” (Sernhede och Johansson 2005) samt bristen på resurser (Sernhede 2006) som verkar göra Bergsjön mottaglig för A.C.A.B. attitydens etablering som en underliggande attityd.

Det gemensamma för båda attityderna är att de uppfattar polisen som något dåligt, något förtryckande, någon som behandlar en grupp individer sämre. Detta tankesätt kan vara ett resultat av stigmatiseringen som i sin tur skapat en områdesidentitet. Identitetsskapandet som uppstår av stigmatiseringen ser vi botten i två olika resonemang där man (1) verkligen känner att man är en del av ett stigmatiserat område och man blir sämre behandlad av polisen och (2) man måste ogilla polisen för det är så alla andra känner som ett resultat av den underliggande poliskritiska attityden i samhället; vilket innebär att det inte är en så djup övertygelse utan del av den egna samt områdets identitet och kultur och därför svår att ändra på. Att stigmatiseringen bidrar till identitetsskapande kan förklara varför samtliga respondenter beskriver polisen kritiskt i olika grader och då handlar det om olika grader av A.C.A.B. Enligt Beers (2015) handlar polisens sämre bemötande av individer i förorten om ett i grunden orättvist system där individer i de mest utsatta områdena missgynnas av polisen. Detta leder till en orättvis och ojämlik behandling av individer och är grunden för attityden A.C.A.B. Detta är en förklaringsbeskrivning till den kritiska delen inom de två uppfattningarna.

Av resultatet framkom att det finns två uppfattningar som respondenterna kunde ha; antingen den kritiska eller den mindre kritiska. Den kritiska bygger på dels negativa erfarenheter av polisens bemötande, vilket går i linje med Tylers (1988) forskning och dels på stigmatiseringen som är samhällets misslyckande, vilket går i linje med A.C.A.B. attityden och stigmatiseringsforskningen. Den mindre kritiska uppfattningen bygger också den på negativa erfarenheter och stigmatiseringens konsekvenser men även på en indoktrinering av att vara ”den goda medborgaren” vilken lyder polisen och därmed skapas en känsla av att behöva polisen trots en närvarande grundskäptisk inställning till polisen som alltså finns även hos de andra grupper man inte brukar undersöka. Som det setts är det huvudsakligen

informella möten som tas upp i berättelserna om negativa erfarenheter och då är det andra regler som gäller för att polisen skall anses vara rättvis och uppfattas göra ett bra jobb.

BRÅ (2018) har huvudsakligen sett Tylers faktorer vara det viktigaste för förtroendet och därmed uppfattningen men jag har sett olika uppfattningar; A.C.A.B. attityden som går i linje med stigmatiseringen är något annat än Tylers procedurforskning vilket innebär att det kan finnas två olika grunduppfattningar. Det räcker inte att som BRÅ bara titta på effektivitet för det fångar inte hela bilden, utan det måste ses det mönster som också stigmatiseringen orsakar för detta visar sig inte när det ställs en vanlig förtroendegradsfråga.

7. Avslutande diskussioner och slutsatser

Ur intervjuerna har en lucka upptäckts som inte omfattas av den tidigare forskningen, nämligen att unga i förorten är kritiska till polisen men i olika grad. Besvarandet av forskningsfrågan *”Hur resonerar och uppfattar unga i Bergsjön polisen?”* är komplex utifrån ett urval på en förort och tolv respondenter men vad som visade sig vara gemensamt för alla tolv intervjuade var att det verkar finnas en underliggande kritisk attityd mot polisen då även de mindre kritiska ändå var kritiska till polisen. I resultatet syns att samtliga respondenter är kritiska till polisen grundat på resonemanget att polisen inte behandlar alla människor lika, och att det finns en uppfattning om att polisen behandlar unga i Bergsjön sämre. Även den mindre kritiske, med högre förtroende, uppvisar negativa attityder till polisen vilket inte är någonting man sett förut. Detta tyder på att även de individer som generellt på en attitydfråga om förtroende för polisen i förorten skulle svara ”mycket högt förtroende” inte behöver betyda att de har en positiv attityd till polisen. Ett bidrag till forskningen är att ingen respondent har en entydigt positiv attityd till polisen i Bergsjön, vilket därför blir ett större problem för myndigheten än vad man trott. Det intressanta här är inte att personer tycker illa om polisen utan att urvalsgrupperna som skiljer sig rätt markant, visar en gemensam kritisk uppfattning om polisen som verkar bygga på en underliggande norm om polisfientlighet.

En stor upptäckt är att de flesta faktiskt inte gillar polisen i området och är kritiska till det arbete som polisen utför grundat på upplevelsen av att polisen inte följer en korrekt polisiär procedur. Anledningen är ojämlikheten som de upplever samt de tidigare erfarenheterna som

individerna erhåller. Ett gemensamt resonemang är alltså att ”polisen behandlar ungdomar i förorten sämre”. Kan polisen inte komma tillrätta med det så kommer myndigheten nog alltid att betraktas med misstänksamhet i förorten. En slutsats grundat på urvalet är att den mindre kritiska uppfattningen om polisen kan generera en förändrad attityd till polisen; de individer som kodas mindre kritiska är också de individer som påstår att deras uppfattning hade ändrats beroende på i vilken situation de hamnat och om polisen skulle varit ett hot eller en hjälp. Detta visar på behovet av polis i deras mening och skiljer sig markant från de kritiska. Detta visar på att den ständiga exponeringen för ett visst polisiärt beteende kan ha stor påverkan på uppfattningen.

Det är viktigt att upplysa de begränsningar som denna studie utgör. Studien har dels endast sett till individer födda i Sverige och dels bara studerat resonemangen bakom uppfattningarna i förorten Bergsjön. Att studien endast fokuserat på de som är födda i Sverige gör att de som kommit till Sverige från andra länder i vuxnare ålder inte har blivit representerade och därmed kan uppfattningar och resonemang som dem tillför inte tas med. Det finns en stor chans att de som kommit till Sverige från mer auktoritära stater där polisen har större befogenheter och kanske är korrupt, inte skulle beskriva sig som kritiska till den svenska polisen då de har en annan erfarenhet med polisen sedan tidigare. Begränsningen som gäller att studien endast sett till en förort, Bergsjön, är viktig att belysa då den underliggande poliskritiska attityden inte går att tillskriva endast förorten och som en förortsattityd då chansen finns att attityden finns i andra urbana områden med.

Implikationerna är att det kommer vara ett problem för polisen i förorterna om boenden i förortsområden delar den kritiska uppfattningen till polisen. Om individer inte kan lita på att polisen kommer att behandla alla människor lika kommer en ond spiral att skapas vilken leder till att poliser inte kan lita på de unga boende och de unga boende inte kan lita på polisen. Om polisen representerar politikernas misslyckande till att inkludera förorten i resten av samhället kommer polisen nog alltid att bli betraktas som misstänksam i dessa områden. Därför är det betydelsefullt för polisen att dels få större kunskap om vad invånare i förorten egentligen tycker och tänker om myndigheten. Svaret på problemen i förorten är kanske inte att styrka polisinsatserna om de boenden själva inte tror att detta kommer att lösa problematiken utan att istället arbeta mer med hur polisen porträtterar sig i dessa områden.

De slutsatser som funnits kan inte generalisera till samtliga förorter i Sverige då urvalet på tolv respondenter från Bergsjön inte är ett tillräckligt stort urval för att bekräfta att dra en sådan slutsats. Däremot är mina slutsatser ett första steg för att förstå hur ungdomar i förorten kan resonera och vad som är viktigt för deras konstruerande av en uppfattning. Därför är det viktigt att ytterligare forskning på området görs. Är den poliskritiska underliggande uppfattningen som funnits i mitt material ett enskilt fenomen som bara förekommer bland unga i förorten eller finns en förekomst av samma grunduppfattning hos samtliga unga i staden? Det har inte varit min mening att på något sätt ytterligare fördjupa de stereotypiska resonemang som finns i samhället om att de unga bosatta i förorten inte tycker om polisen. Min mening har endast varit att kartlägga hur personer ur olika urvalsgrupper resonerar. Därför är äve av stor vikt att undersöka om denna underliggande uppfattning återfinns hos de individer som i senare skeden i livet kommit till Sverige eller om detta är en uppfattning som bara berör senare generationens syn på polisen.

8. Referenslista

Augustsson, Gunnar (2005): *Socialpsykologins ansikten*. Lund: Studentlitteratur

Beers, PM. (2015). #ACAB: *Why the Institution of Policing Makes All Cops Bastards*. Skriven 2015-08-04, hämtad 2019-05-15.

<https://theantimedia.com/acab-cops-actually-bastards/>

Brune, Ylva (2004): *Nyheter från gränsen – tre studier i journalistik om ”invandrare”, flyktingar och rasistiskt våld*. Göteborg: Institutionen för journalistik och masskommunikation.

Brottsförebyggande rådet (2018). *Relationen till rättsväsendet i socialt utsatta områden*. Rapport 2018:6. Stockholm

Dalzell, T., & Victor, T. (2015). *The New Partridge dictionary of slang and unconventional English*. Routledge.

Esaiasson P., Gilljam, M., Oscarsson, H., Towns, A., & Wängnerud, L. (2017) *Metodpraktikan*. Stockholm: Wolters Kluwer.

Helkama/Myllyniemi/Liebkind, (2004): *Socialpsykologi - en introduktion*. Malmö: Liber

Holmqvist, Gabriel. Svt.se, publicerad 2016-10-21. *Polisbil fick däcken sänderskurna*. Hämtad 2019-03-16

<https://www.svt.se/nyheter/lokalt/vast/polisbil-fick-dacken-sonderskurna>

Kadriu, Blerta (2007): *Ungdomar, attityder och poliser?* C-uppsats i Psykologi, Sektion för Management, Blekinge Tekniska Högskola

Kamali, Massoud (2005): *Sverige inifrån*. SOU 2005:69

Leiber, M. J., Nalla, M. K., & Farnworth, M. (1998). Explaining juveniles' attitudes toward the police. *Justice Quarterly*, 15, 151-173.

Miller, J., Davis, R. C., Henderson, N. J., Markovic, J., & Ortiz, C. W. (2003). *Public*

opinions of the police: The influence of friends, family and news media. New York, NY: Vera Institute of Justice.

Nationella operativa avdelningen: Underrättelseenheten (2017). *Utsatta områden - Social ordning, kriminell struktur och utmaningar för polisen.* Polisen, Stockholm

Sanden, M., & Wentz, E. (2017). *Kids and Cops: Juveniles' Perceptions of the Police and Police Services.* Journal of Contemporary Criminal Justice,

SDN Östra Göteborg, (2018). *SND-presenatationer – nordost – Östra Göteborg.* PowerPoint. Hämtad 2019.04.25

https://goteborg.se/wps/portal/enhetssida/statistik-och-analys/goteborgsbladet/hamta-statistik/sdn-presentationer/!ut/p/z1/04_Sj9CPykssy0xPLMnMz0vMAfjjo8ziTYzcDQy9TAy9_T3MDQwCvYMtXXzcXQ0cPcz1w8EKAgx dHA1NgAoMPAzdDBwDXc38g1xNDax8TPWjiNFvgAIcDZyCjJyMDQzc_Y2I049HQRSG8cgW6RfkhaoGOioqAgCXV08j/dz/d5/L2dBISEvZ0FBIS9nQSEh/

Sernhede, O (2006): *Förortens 'hotfulla' unga män. Andrafieringens geografi och behovet av alternativ till stigmatisering och kriminalisering* I: Kamali, M. (red.) Den segregerade integrationen. Om social sammanhållning och dess hinder. SOU 2006:73. Stockholm: Fritzes

Sernhede, Ove/Johansson, Thomas (2006): *Storstadens omvandlingar.* Göteborg: Diadalos

Svenska Marknadsundersökningsföretag (SMIF). *Barn och Ungdom - Regler för intervjuer med personer under 15 år.* Hämtad 2019-04-28

<https://www.smif.se/barn-och-ungdom/>

Tyler, T. R. (1988). *What is procedural justice-criteria used by citizens to assess the fairness of legal procedures.* Law & Soc'y Rev., 22,

Wacquant, L. (1999): *The Rise of Advanced Marginality: Notes on its Nature and Implications.* Acta Sociologica,

9. Bilagor

Bilaga 1

INTERVJUGUIDE

Spontana uppfattningen

1. Vad känner du när du ser en polisbil?
2. Vad skulle kunna påverka din uppfattning om polisen? Exempelvis om du ser polisen hjälpa någon, eller om polisen omotiverat stoppar någon etc.
3. Hur ställer du dig till följande frågor och varför?
 - Skulle familjen ha kunnat påverka din uppfattning om polisen?
 - Skulle dina vänner ha kunnat påverka din uppfattning om polisen?
 - Skulle media ha kunnat påverka din uppfattning om polisen?
 - Skulle dina erfarenheter om hur polisen bemött andra vara något som påverkar din upplevelse om polisen?
 - Skulle dina egna erfarenheter med polisen vara det som främst påverkar upplevelsen om polisen?
4. Skulle du tagit lagen i egna händer om någonting hände?
5. Vad känner du när jag nämner polisen?
6. Kan din uppfattning om polisen ändras beroende på vilken situation du befinner dig i?
Ex. lyssna på musik om polishat, att du går själv i en mörk gränd eller att du utsatts för polisövervåld

Strategiska frågor

1. Vilken är din generella uppfattning om polisen?
2. Vad påverkar dina tankar och upplevelser om polisen? (Ex. erfarenhet etc.)
3. Vad tycker du om polisen? Skulle du kunna förklara varför?
4. Allmänt sett, hur högt förtroende har du för polisen” med svarsalternativen ”Mycket högt”, ”ganska högt”, ”varken högt eller lågt”, ”ganska lågt” och ”mycket lågt”
5. Skulle du påstå att du har mycket direkt kontakt med polisen?
 - Vad får detta för konsekvens tror du?
6. Skulle du påstå att du har mycket indirekt kontakt med polisen? Exempelvis, brukar du se polisen ofta i ditt bostadsområde?
 - Vad får detta för konsekvens tror du?
7. Skulle du kunna förklara om din upplevelse av polisen alltid varit densamma?
 - Vad får detta för konsekvens tror du?